

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2012. június

János atya hazaérkezett...

Egyre súlyosbodó betegségekkel küzdött János atya. Az Úr így készítette fel őt a Vele való nagy találkozásra. Az Úr kezében alkalmasak voltak ezek a betegségek arra, hogy a „lelki ünneplő-ruhán” az utolsó simításokat is elvégezzék, és így, „lelki ünneplőbe” öltözve szólíthassa magához Pünkösöd hajnalán.

A kis palóc falu, Ludányhalászi, - régi nevén: Szécsényhalászi - ahonnan elindult, évtizedek alatt 11 papi hivatás ébredt itt. Esztergomban, majd a pesti Központi Hittudományi Akadémián tanulva nehéz időkben szentelték pappá, 1954-ben. Első kápláni helye éppen az újlaki plébánia volt 1955-57. között. Sokszor mesélt ezekről a nem könnyű évekről. Az ő feladata volt az érkező segélycsomagok szétosztása. Az igazságos elosztás sok utánajárást és fizikai munkát igényelt. Többfelé volt káplán rövid ideig: a Rókus kápolnában, Rákos-falván, Esztergomban, Józsefvárosban.

A palócföldre visszatérve 1964-től Hugyagon volt plébános, ide magához vehette idősödő szüleit, mindig is szívügye volt a szüleiről való gondoskodás. Akkoriban komolyan figyelte az állam a kis falvak papjait... 1974-ben került Mátraverebély-Szentkútra, nagy nemzeti búcsújáró helyünkre. Óriási szervező és gondnoki munkát igényelt a sok búcsú, hisz a közelebbi és távolabbi falvak vallásosak és szerették a búcsújárást. Sok gyóntatás és a gyóntatók megszervezése, felújítások, rögzített padok a szabadtéri szentmiséhez, szállások a búcsúsoknak, az egész kegyhely karbantartása, rendbentartása – mind szívügye volt.

Bády Ferenc kanonok úr halála után, 1984 augusztusában került Újlakra. Akkor kezdődött a hittantermek építése; utána éveken át a templom folyamatos külső tatarozása, a belső festés, majd a plébánia felújítása következett. Idős édesanyját is magával hozta, aki nagyon sok háttér-imával segítette a plébánia életét.

Szelíd és szerény természetével vette át a plébánia vezetését. Az egyre csökkenő papság problémáján helyben úgy segített, hogy régebbi szentkúti segítőtársait hívta meg kíséretnek: Vencel atyát, Szi-László Imre karmelita atyát, míg hivatalosan is ide került káplánként Molnár Béla atya, aztán kíséretként Kovács Gábor atya. Munkatársaira

sosem volt féltékeny, sosem volt velük veszekedő. Nagyon szerette a gyerekeket, hittanokat és hittanosokat; maga is sokat tanított. Különösen az elsőáldozók voltak kedvencei a lelkes és tiszta világukkal. Mindig ünnepnap volt az elsőáldozás napja, délután meglátogatva az elsőáldozó gyerekek családjait.

Elindult az ide érkező új kántor-karnagy nyomán az énekkar; elindult a többhetes nyári plébániai napközi; elindult a nyugdíjas-klub. A rendszerváltozáskor nagyon sok plébániai hittanóra volt. Emellett sokat járt a betegekhez, elsőpentekekhez. A nyolcvanas évek végén itt is éveken keresztül ment az „erdélyezés”; a sok-sok önkéntes segítő emberileg is, szakmailag is nagyon nagy és értékes munkát végzett. Az „Újlak-karitás” ebből fejlődött ki. A komolyzene

és a hangversenyek szeretete János atya egész életén át végigvonult. Koncentrált nem igénylő munkák alatt komolyzene szólt nála. Nagyon szerette és olvasta a könyveket; sok-sok könyve volt, olvasta és jegyzetelte is őket. Nyugdíjba vonulásakor könyveinek nagy részét az esztergomi szeminárium kapta meg.

Nem törekedett karrierre, nagy kitüntetésekre; csendben, szépen végezte munkáját. Folyamatosan küzdött egy-egy betegséggel: legtöbbit talán azzal, hogy nagyon könnyen megfázott. Nyugdíjba vonulása 76 évesen nem könnyű döntés volt. Az újlaki plébánia és egyházközség húsz éves lelkipásztori munkáját köszönte és köszöni meg neki. A Szent Erzsébet otthon kis szobájában élt; reggelente biztosította az otthonban lakók számára a szentmisét, szükség szerint a gyóntatást és betegellátást. Egyre jobban erősödő többféle betegsége – szív, vese, térd – az Úr kezében eszköz volt arra, hogy lelkileg ünneplőbe öltöztesse. Az utóbbi két-három hónapban egyre jobban gyengült, és két-három hét kórházi kezeléssel sem lehetett megmenteni.

Utolsó napjaiban hálás, békés volt; a lehetőségek szerint minden nap áldozott. Mint a termés őszre beérik, úgy érlelte be az ő életét is az Úr. Mivel az odaíti világ illeszkedik a földi világunkhoz, joggal reméljük, hogy az újlaki plébánia és egyházközség égi pártfogót nyert benne.

Müller György atya

„Krisztus lakjék a szívetekben”

Jézus Szentséges Szívének ünnepe

Alacoque Szent Margit (+1690) vizitációs nővér magán kinyilatkoztatása alapján XIII. Kelemen pápa 1765-ben engedélyezte a Jézus Szíve ünnep bevezetését. A XXI. század kezdetén élő ember joggal felteheti a kérdést: ez az ünnep mit jelent számunkra? Sokan ugyanis azt gondolhatják, hogy ez a barokk korból származó ünnep a maga érzelmi gazdagságával idegen a mai világban.

Történelmi forrásokból tudjuk, hogy a „szív” az emberiség egyik ősfogalma. A szív nem csupán az emberi érzelmeknek a helyét jelenti, hanem magát az embert, annak lényegét, amelyből az emberi cselekedetek forrásznak. Ezt a felfogást a Szentírás is igazolja. Az ószövetségi ember felfogása szerint, ha az ember szíve „megdobban”, akkor ezzel azt fejezi ki, hogy a cselekedetek a személyiségét érintik. Az Újszövetségben pedig, amikor Jézus arról szól, hogy az embernek a szívét

kell megtisztítani, hogy cselekedetei jók legyenek, ezzel azt fejezi ki, hogy belülről kell megváltoznia ahhoz, hogy jól tudjon tenni. Ezt a gondolatot jelzi az ünnep szentleckéje is, amely arról ír, hogy „a hittel Krisztus lakjék a szívetekben, gyökeret verjete és alapot vessetek a szeretetben” (Ef 3,17)

Hogyan lehet ezeket a mai ember életére alkalmazni? Jézus Szíve szeretetének felismerése hálát ébreszt bennünk Isten iránt, de ugyanakkor feladatot is ró számunkra. Jézus Szívének szeretetét még jobban meg kell ismernünk, és meg kell osztani azokkal, akik vágyakoznak a szeretet után, és még nem találták meg annak forrást. Szépen fejezi ki ezt a vágyat a litánia fohásza:

„Szívemet tedd szent Szívedhez, hasonlóvá kérlek,
Szívemet fűzd a tiédhez, jóvá, szeliddé tedd”

Ferenc atya

Pünkösdhétfő – Karizmák ünnepe

Idén Pünkösöd hétfőn plébániánk is képviseltette magát a Karizmák Ünnepe, amely hagyományosan a máriaremetei templom kertjében került megrendezésre az Esztergom-Budapesti Főegyházmező részéről.

A rendezvényen a fővárosi plébániákon kívül olyan szervezetek is részt vettek, mint a Mária Út Egyesület, a Mária Rádió, a Műegyetemi Katolikus Közösség vagy éppen a Betegápoló Irgalmas Rend. Az Újlaki Plébánia két tevékenységet igyekezett bemutatni, egyrészt a gyermekek részére szervezett nyári napközis táborokat, amely sok apróságnak talán az első, de remélhetően nem az egyetlen keresztény közösségi élményét adja, valamint a Társadalometikai Kört, ahol magas szintű előadások, tanulságos és gondolatébresztő diskurzusok sora követte egymást az elmúlt időszakban, ami egy plébániához, annak közösségéhez kötődve talán unikum a fővárosban.

A program nem volt túlszűfolt, ezért a délelőtti folyamán bőven nyílt lehetőség minden érdeklődő számára, hogy azokat a törekvéseket és hivatásokat megismerjék, melyek egyházmegyénkben elindultak és működnek. A programokat délután dr. Erdő Péter bíboros úr által celebrált szentmise zárta, ekkor még az ég is mosolygott ránk, mert az időjárás előrejelzés adatai ellenére gyönyörű napsütés kísérte. A beígért eső csak a szentmisét követően, Sillye Jenő és barátainak koncertje alatt kezdett el zuhogni, próbára téve a lelkes hallgatóságot.

Ezek a közös ünneplések alkalmat adnak arra, hogy más közösségek életébe bepillantást nyerhessünk, jó ötleteket és kezdeményezéseket mi is átvehessünk, és a beszélgetések során közeledjünk egymáshoz.

Találkozunk újra egy év múlva a Karizmák Ünnepe, de a máriaremetei Kisboldogasszony Bazilika idén még egy nagyon fontos eseménynek lesz színhelye: szeptember 15-én a Városmajorból idevezet majd az a zarándoklat, amely Mindszenty bíboros és százezer zarándok 65 évvel ezelőtti útját járja újra.

Pazicski Tibor

A Segítő Mária kápolna búcsúja

Május 24-én ünnepeltük a plébániánkhöz tartozó Segítő Szűz Mária kápolna búcsúját. Nagy örömeinkre szolgált, hogy az ünnepi esti dicséreten (vesperás) a kápolna megtelt, és sokan érdeklődtek annak múltjáról és jövőjéről. Ezért közöljük Székely Imre „Templomaink” című könyvének egy részletét, amely megismertet minket a kápolnánk múltjával. Kiegészítésül hozzáfűzzük, hogy a kápolna művészeti értékeinek a feltárása elkezdődött.

„A Szépvölgyi út és az Ürömi utca torkolatánál egy kis háromszögű téren áll a Segítő Mária-kápolna. Története a XVIII. századra nyúlik vissza. A török hódoltság után a szétszórt szerzetesrendek csakhamar visszatértek, és romos templomaikat és rendházukat felépítették. Az újjáépítésben élen járó egyházi személyek és főurak szorgalmazták Pesten és Budán újabb rendek letelepedését is. Újlakon viszont nem épült fel egy szerzetesház sem, itt nem akadt olyan gazdag polgár, aki bőkezű adományozással egy templom alapítását segíthette volna. Így a szegény hívek krajcárjai csak a plébániatemplom építéséhez, az oltárok felállításához voltak elegendőek. Járványos betegségek idején kis fogadalmi szentélyeket létesítettek, és egy-egy pártfogó szent tiszteletére (a szőlőművelés, az időjárással kapcsolatos védőszentek) szobrokat állítottak. Az újlaki városrészben ezek az építmények igen elterjedtek voltak, ma már viszont legtöbbjüknek a helyét sem tudjuk.

A Szépvölgyi úti kápolna a terület legrégebb kápolnája, szerencsére még ma is áll. A környéken Tomaszchütz- (vagy Tomaszchätz-) féle kápolnának is nevezik, mert így

hívták még a múlt század nyolcvanas éveiben is bizonyos Schütz Tamás nevű polgár után, aki a plébánia irattárában talált jegyzet állítása szerint 1705-ben alapította Szűz Mária tiszteletére. Ezen régi kis szentély helyén áll a mai Segítő Mária-kápolna. A régi épület ugyanis az idők folyamán annyira megrongálódott, hogy 1854-ben teljesen újat kellett a helyébe emelni. Az eredeti épületből semmi, berendezéséből pedig csak az oltárkép maradt ránk, amelyet Beder Antal festett. E kép a kis Jézust karjain tartó, vércsöppekkel meghintett Szűzanyát ábrázolja, mely a csallóközi Szentantal (ma Szlovákia) búcsújáráhely kegyképének másolata.

A Tomaszchütz-kápolna helyén épült új épületet Knabe Ignác tervezte romantikus stílusban. A templom sekrestyéje mögött a szépen felújított feszületen kovacsoltvasból készült Krisztus-szobor látható. A legutóbbi időben a kápolnát kívülről renoválták. A bejárat felett indadíszes kapukeretben a márványtáblákon egy német és egy magyar nyelvű felirat látható; ma már a szöveg elkopott, nem olvasható. A szépen kidolgozott indadíszek a környék szőlőművelésére emlékeztetnek. A kápolna homlokzatát kis fatornyocska díszíti. Az épület a hozzáépített kör alakú sekrestyével együtt csak 12,5 méterszer 6 méter területű, melyből a hajórész csak 26 négyzetméter, és itt mindössze öt padosor található. A kápolnát a háború előtt Márton Lajos festette ki; freskói megrongálódtak, helyreállításukra nem került sor, lemeszelték őket.”

Székely Imre

Újjáéledő football-élet Újlakon

Újabb közösségteremtő eseménynek lehettek tanúi mindazok, akik 2012. május 13-án, vasárnap délután ellátogattak az újlaki baráti labdarúgó mérkőzésre.

Ferenc atya ötlete nyomán a Sarlós Boldogasszony Plébánia két csapata mérte össze erőnlétét és tehetségét a szaléziak futballpályáján: az ötven év feletti játékosok fogadták el a tizenöt évnél nem idősebb ministránsok és hittanosok kihívását. A mérkőzés mindvégig izgalmas, fegyelmezett és sportszerű volt, büntetőre nem került sor.

A gyakori cserék lehetővé tették a pergő játékot, ami az első félidőben négy gólt hozott az idősebbeknek. Rövid szünetet és taktikai megbeszélést követően a fiatalok csapata 4:2-re javított. Így, bár a második félidőben végig benne volt a döntetlen lehetősége, az ifjonti lelkesedés és a sok szép gólpassz sem bizonyult elegendőnek a rutinosabb és tapasztaltabb csapat legyőzésére. A meccset Simó Ferenc tapasztalt játékvezető irányította, a legizgalmasabb pillanatok megörökítéséért pedig Dégen Krisztinának jár köszönet. A hagyományteremtő rangadó végén külön fotó készült a csapatokról. Testi-lelki frissülést hozott a közös élmény minden résztvevőnek és szurkolónak.

Köszönet Ferenc atyának a szervezésért és a játékért!
Reméljük, lesz folytatás!

Vajnai Miklós

Miserend:Újlaki plébániatemplom:hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰Szent Mihály kápolna:minden hó első vasárnap 16⁰⁰minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)Szent István kápolna:hétköznapokon: 17³⁰vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰**Gyóntatás:**

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17.³⁰ – 18.³⁰vasárnap: 10.⁰⁰ – 11.³⁰**Szentségimádás:** minden

csütörtökön és minden hónap első

szombatján az esti szentmise után

½ 8-ig.

Zsolozsma:péntek 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰,nagybőjtben kedd 7⁰⁰ is**Gyermekeinkért** ajánljuk fel mindenhónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap areggel 9⁰⁰) órai szentmisét.**Gyermekek váró házaspárokért**

ajánljuk fel minden hónap első

szombatján az esti 6 órás

szentmisét.

Minden hónap első hétfőjén**papokért imádkozunk** az esti

szentmise után a Szent Erzsébet

hittanteremben.

Plébániánk rendszeres**programjai:****Iroda**

(Bécsi út 32. Tel: 335–3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ – 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök

16⁰⁰ – 18⁰⁰.**Karitás:** (Bécsi út 18.):hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰**Könyvtár:**vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰ között.**Nyugdíjas klub:** minden keddendélelőtt 10⁰⁰ órakor a Szent

Erzsébet teremben.

Teadélelőtt: a hónap másodikvasárnapján a 9⁰⁰ órai szentmise

után, a Szent Erzsébet teremben.

Kóruspróbák: kedden éscsütörtökön 19⁰⁰–21⁰⁰ a Szent

István hittanteremben (Felhézvi u.

2.) Minden érdeklődőt szeretettel

várunk személyesen a próbákon,

vagy orgonás misék után a kántor

úrnál.

Családi események márciusban:*A keresztség szentségében részesültek:*Május 6: Gál Zsófia Mária, Kardos Odette,
Dám Bence, Tóth Bálint Domonkos

Május 13: Horányi Emma

Május 19: Strubbe Dobosi Sámuel
és Stubbe Dobosi Josua Alexandre

Május 20: Nagy Flórián

Május 26: Fehér Klára

Május 27: Vohicsák Gréta és Fosztó Boldizsár, Tóth Janka

Örök hűséget esküdtek egymásnak:

Május 19: Bai Zoltán és dr. Nagy Katalin

Halottaink:

Seregély József, Reé Andorné (95), Bíró István (75),

Ábrahám István (94), Dr. Soós Zsolt László (58),

Kisgergely Erzsébet (77), Dr. Török Ferencné (82),

Veres Lászlóné (87), Kékesi Andrea (58)

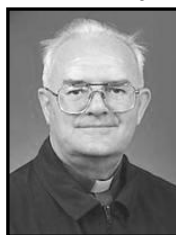

Szeretettel köszöntjük

Dr. Erdő Péter**bíboros urat**60. születésnapja alkalmából
és Isten bőséges áldását kérjük
főpásztori munkájára!**Az Újlakért emlékérem idei kitüntetettjei**

A tavalyi évben, a régi hagyományoknak megfelelően, latin nyelvű szentmisén megünnepeltük az Újlaki Sárlos Boldogasszony templom felszentelésnek évfordulóját, amely 1825. június 12-én volt. Az ünnepen Kollár Mihálynak átadtuk az újonnan alapított Újlakért emlékérmét.

Idén a templomszentelésre Úrnapján, június 10-én emlékezünk. Az emlékérem idei kitüntetettjei: posztumusz Mester János 20 éves plébánosi, Müller György 28 éves kápláni és Spányi András 4 éves plébánosi szolgálatáért. Az eseményről a részletesebb cikket a júliusi számban közöljük.

Búcsúnapi koncert

Templomunk Sárlos Boldogasszony Kórusa idén július 1-én, este negyed 8-kor tartja hagyományos búcsúnapi koncertjét. A koncerten felhangzik

- Joseph Gruber: Missa Gloria in excelsis Deo, valamint
- Mozart: Vesperae solennes de confessore.

A koncerten megemlékezünk a tavaly elhunyt Till Ottóról, Óbuda díszpolgáráról. Mindenkit szeretettel várunk!

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta.

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Felelős szerkesztő: Dr. Beran Ferenc plébános. Cikkeket, híreket az plebanos@ujlakitemplom.hu címre, vagy a Felhézvi úti postaládába várjuk. **Lapzárta:** minden hónap 20-a.